

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

MELÆNA.

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS, DE

MELÆNA.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON
Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini subjicit

HARPER HALL,

DE INSULA BARBADA,

Soc. Phys. Edin. Praes. Annuus;
Nec non
Soc. Reg. Med. Socius Extraord.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXII.

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

Avunculo ſuo cariſſimo

GULIELMO CROYDON,

De Inſula Barbada,

ARMIGERO,

Non tam ob affinitatem,

Quam ob amorem ardentem,

Quo,

Patris quam avunculi ſimilior,

Se ſemper fovit,

Haſce ſtudiorum primitias

Grato animo

Conſecrat

HARPER HALL.

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

MELÆNA.

OFFICIA nec pauca nec levia quibus funguntur inteſtina, animalibus adeo ſunt neceſſaria, ut nulli morbi quibus haec viſcera ſint obnoxia, ſummam attentionem non mereantur. Ex his, plurimis equidem, Melaenam breviter tractandam ſelegi; quae quamvis rara, non ideo eſt negligenda, quia nunquam periculi expers, immo plerumque exitialis evadit.

Melaena vel morbus niger apud antiquos ſignificabat materiei nigrae ſeu ore ſive ano evacuationem *. De hac materie opi-

* Cl. Sauvageſii Noſol. Method. Cl. IX. Ord. II.

niones admodum variae ac diverſae extitere. Has autem nunc nec refellere nec confirmare in animo eſt, quippe qui eam internae haemorrhagiae ſignum ſolummodo fortuitum credam ; quod quoque probare plenius fuſiuſque poſthac ſum conaturus. In praeſentia, quum vocabulum nil finiat fontem profluvii, ſub titulo Melaena, de omnibus haemorrhagiis e ventriculo, totoque inteſtinorum tractu, extremo recto excepto, paucis differere volo.

Ne quis hanc methodum rem tractandi criminetur, definitionem ſequentem protuli.

DEFINITIO MORBI.

Sanguinis vel cujuſdam materiei, colore fuſco ſeu nigerrimo, vomitus aut dejectio ſine mariſcarum ſignis.

DIAGNOSIS.

DIAGNOSIS.

Sanguinem e ſtomacho vomitus ſatis diſtinguet ab eo ex ore, narium fauciumve ſuperficie, proveniente; hic enim non vomitu ſed ſputo vel ſcreatu ejicitur.

Difficilius eſt dignoſcere utrum melaena an haemoptyſis adſit, ſi modum ejiciendi ſolum ſpectes, quia vomitus ac tuſſis ſeſe invicem excitant *. Hic igitur ſpeciem ſanguinis reſpiciamus oportet. E ſtomacho enim plerumque largus, ſubniger, coagulatus, magnaque cum colluvione commixtus; e pulmone autem parcior, floridior, mucoque ſpumoſo ſoli immixtus, invenitur. Adde etiam ſigna praecedentia, quae omnia vel affectum pulmonis indicant, vel talia ſunt qualia mox depingam.

Praeterea, de modo evacuandi reputanti-

bus

* Cullen's Firſt Lines, parag. DCCCVIII.

bus reminiſcendum ſemper eſt, ſi aeger epiſtaxi laboraverit, plurimum ſanguinis e naſo in ſtomachum deſcendere inter dormiendum poſſe, qui mane ſequente forſan evometur aut dejicietur ; ſed in exemplis hujuſmodi, attente obſervanti origo abunde patebit.

Sanguine deorſum dejecto, nulliſque ſignis mariſcarum conſpectis, dolor ex alvi dejectione, aliaque ſigna topici affectus, cito manifeſtabunt utrum tumores intra rectum ſint necne.

Dyſenteriam, interdum notitia epidemici graſſantis, ſaepius autem ac certius quantitas ſanguinis pro ratione muci parca, teneſmus, torminarumque acerbior vis, eam ab aliis inteſtinorum haemorrhagiis diſtinguent.

Denique, cum quibuſdam placuerit nigram colluviem bilem eſſe, cui hic color interdum inditus ; quod ad hanc quoque quaedam diagnoſis forſitan expectabitur ; ſed, uti opinionem ipſam evertere, poſtea, cum de

de caufa proxima agetur, conabor, nil eft cur nunc de ea plura verba faciam.

HISTORIA MORBI.

Ventriculum ipfum aliquando praecipue laborare, plurima figna graviffima, quae morbum praecedere folent, clariffime commonftrant. Cibus parum defideratur vel prorfus faftiditur et minus apte concoquitur; hinc flatus acidaeque eructationes, quas quoque alvus admodum adftricta comitatur *.

Inde excipiunt dolor obtufus, onerifque in ventriculo fenfus; quoddam cephalalgiae ac vertiginis; palpitationes fubinde et nunquam non anxietas praecordiorum. Oefophagus interdum adeo conftringitur ut deglutitio evadat difficillima †; fpafmi dolorifici ftomachum laceffunt ‡; fingultus

* Home's Clinical Exper.

† Kempfii diff. inaug. in Haller. collect.

‡ Lieutaud prax. med. tom. 1. Junckeri confpectus.

tus pertinax aegrotum urget, naufea, frequenfque, praefertim poft cibum captum, vomiendi defiderium atque molimen.

Haec mala, quibus fors addere liceat dolores in regione jecinoris lienifve, per tempus nunc diuturnum nunc brevius durant; paroxyfmus frigidus demum efficitur; magna ftrictura in finiftro hypochondrio fentitur; anxietas magis magifque inftat; naufea fit moleftior, aegerque evomit aliquod fanguinis nunc fluidi, faepius coagulati, cui color fufcus vel ex toto niger.

Poft vomitum, eique invicem fuccedens, fimilis rerum colluvies deorfum dejicitur, mirum in modum foetida, adeoque nigra ut picem liquidam vel atramentum referat. Eodem tempore mifer torminibus cruciatur, et fi quae faeces naturales confpectae, fcybalorum fimiles funt *.

Signa dyfpepfiae, de quibus jam dictum, haemorrhagiam a vafis mefentericis faepe praecedunt, una cum torminibus magis minufve

* Home's Clinical Experiments.

nuſve acerbis, quibus forſan ante id temporis, eundem aegrotum aggreſſis, haemorrhois levamini fuit. Aliquot, praeſertim mulieres plethora et dyſmenorrhoea affectas, melaena valde ſubito invadit. His in exemplis, pyrexia multo ſit gravior; pulſus durior ac contractior; dolor acutus calorque auctus parti affectae adſunt; et, prout morbus ſedem in ſtomacho vel inteſtinis habet, major anxietas acrioreſve dolores colici fluxum ſanguinis antecedunt.

Quantitas ſanguinis ejecti variis in exemplis varia. Libram duaſve interdum adaequat, et ſigna periculoſiſſimae debilitatis exhibet. Pulſus prorſus debilis, frequens, aliquatenus ordinis expers, evadit; ſummum frigus ac pallor ſuperficiem extremaque occupant; in ſyncopen ſaepius inciditur; ſudor frigidus, viſcidus, per totum corpus prorumpit.

Primi impetus rariſſime exitium afferunt, ſed ſi morbus cito revertatur, ut fere ſit, ſaepiuſque recurrat, viribus ſyſtematis ex toto confectis, aeger tranquille inter ſyncopen

pen animam efflabit, vel miti delirio abripietur. Alias, vires aegroto adeo infractae, ut omnibus eum roborandi modis iterum iterumque fruſtra tentatis, in hydropicum affectum incidat, quo citius ſeriuſve opprimatur.

Quibuſdam in exemplis, indicia congeſtionis fluxu ſanguinis adimuntur, et aeger ad priſtinam ſanitatem, natura duce, redit; alias autem, in mulieribus praecipue, morbus ſtatutis periodis impetum ſaepius redintegrat.

CADAVERUM SECTIONES.

Iis quibus melaena exitio fuerit diſſectis, pleraque viſcera abdominalia, alia in aliis, morbida fuere comperta.

Jecur et lienem ſchirro affectos plurimumque auctos, lienem quoque mire mollem multi notarunt. In ventriculo etiam

aeque ac in variis inteſtinorum partibus ſchirri ſimiles obſervati *.

Stomacho, totique inteſtinorum curſui, magnam copiam materiei ſanguineae ineſſe, certiores ſumus facti. In inteſtinis magnis, nigrior eſt quam alibi, odorque imprimis ingratus manibus adeo haeret, ut poſt lotiones pluribus vicibus repetitas ablui aegerrime poſſit.

Ventriculum flatu magnopere tumefactum, tunicaſque ita teneras ut ne quidem tractari ſine laceratione poſſent, quidam invenere. Eum quoque gangraena aliquando correptum, exiguae maculae, in interna ſuperficie conſpectae, plane teſtantur †.

Venae ſtomachi nunc tument, nunc, etſi rarius, in varices intumeſcunt; alias, pallor inſignis jecinoris aliorumque viſcerum, quanta haemorrhagia fuiſſet, plene probat ‡.

* Lieutaud, Prax. Med. Tom. 1.

† Ibid.

‡ Morgagni, Ep. xxxvi. Art. 11.

Eſt ubi vas ruptum clare innoteſcat; ſaepiſſime autem, nec mirum, aciem oculi effugit *.

CAUSA PROXIMA.

Quum materies nigra effuſa diverſis de morbi natura opinionibus originem praebuerit, has conſiderare, et argumenta quibus quaeque innitatur, expendere, oportet.

Etſi plurima apud antiquos de atrabili, quam cauſam hujus multorumque aliorum morborum finxerunt, inveniuntur, de ea nil equidem dixiſſem, niſi ill. V. Swieten ad eam explicandam ac defendendam ſemet accinxiſſet †.

Illi auctori celeb. placuit, atram bilem, de qua antiqui verba faciunt, eſſe materiam in

* Morgagni, Ep. xxxvi. Art. 12.

† Comm. Boerh. Aph. 1091.

in liene interdum collectam; exemplumque profert, ubi, cadavere diffecto, morbus hujufmodi a Doctore Simpfon revera compertus, qui rem hifce verbis enarrat: " —Lienem, a figura teretem, a colore admodum atrum, a fuperficie undique laevem et fplendentem, comperi: Adactoque intro fcalpello, continuo obviam prodit fibilus; deinde materia fimillima picis liquidae: Mox collapfa latera in pertenuem abierunt pelliculam, nullo ufpiam comparente puris veftigio *.

V. Swieten, ut reddat rationem materiae tranfeuntis in ftomachum, ponit eam fluere per venam fplenicam in jecur, unde per ductus biliarios in duodenum devehatur. En res neque probatu nec intellectu facilis. Qui fit enim ut lien, poft internam ftructuram penitus deperditam, nam id quoque traditur, materiam iftam nihilominus tranfmittere poffit?

Auctores nuncuparunt fimilem in liene fpeciem putrefactionem ejus organi, et aliquot

* Diff. de Re Med. p. 154.

quot exempla ejusmodi e Boneti, Sennerti, aliorumque scriptis excerpta, in Lieutaud invenies *. Sed, quamvis vomitus sanguinis nigraeve materiae ante mortem aliquoties apparuerit, cadaverum sectiones ita memorantur, ut, ex iis nil certi, quod ad nexum inter lienis morbum vomitumque sanguinis, colligere liceat.

Itaque mihi persuadetur, ut quomodocunque status lienis morbidus oriatur, is nunquam secus pro causa melaenae sit habendus, ac quatenus plus sanguinis in ramos arteriae splenicae quae stomacho sanguinem suppeditant, propellit. Eodem modo viri jure celeb. Sauvagesius † et Morgagnius ‡ rem explicuere. Denique, lien admodum mollis in iis quibus melaena fuerit lethifera interdum repertus. Semper, etiam sanus, parum firmus videtur. Sit autem mollities supra sanam, annon hoc,

* Hist. Anat. Tom. 1.

† Nos. Meth. de Haematem. ex Splene.

‡ Ep. xxxvi. Art. 12.

hoc, aeque ac alia viſcera, cauſis atoniam ſanguiniſque congeſtionem afferentibus, objectum? Hae cauſae lienem mollire certe ſufficiunt, quas quoque opportunitatem ad melaenam praeſertim formare, poſtea monſtrabitur.

Dein, ſunt qui credunt materiam nigram eſſe bilem, diu in veſica fellea ſtagnando, fluidiſque partibus abſorptis, nigram factam.

V. Swieten hanc ſententiam quoque diſſectionem a Simpſon, illo humorali pathologiae adverſario praepotente, cujus verba ſequuntur, enarrando, defendit: ‘ In viri, " * * * * * * * * * longa tabe tandem " reſoluti, veſica fellea multum inveni ma" teriae nigrae, *aut verius ſubnigrae*, nec " undequaque ſui ſimilis, at germana bilis " flavedine prorſum fraudatae, tum *adeo* " *ſpiſſae*, ut premente digito vix poſſet e " veſica pelli in ductum cyſticum; tametſi " is adeo patebat, ut ſtilum majuſculum " non aegre caperet *."

Veriſimile

* Diſſ. de Re Med. p. 155.

Verisimile videtur Morgagnio bilem ita spissam aliquando ejici. Ita prorsus opinatur celeb. Percival, a quo compluria exempla ad opinionem confirmandam allata *.

Tantorum auctorum pace, cur aliter credam nunc dicere liceat.

Sectio jam memorata tantum probat, quod et aliae priores abunde probaverant, bilem valde fuscam fieri posse. M'Lurg equidem monstravit, bilem flavam in nigram evaporatione converti; sed spissitudo quam nanciscatur oportet, exitum e vesica magnopere, vel ex toto, prohibebit.

In uno alterove exemplorum, a Percival allatorum, copia sat magna materiae nigrae, tenacis, ac foetidissimae ejecta: Bilis autem, praesertim adeo spissa, non ante multum temporis elapsum ita putresceret, eamque interea intestina, stimulo nempe ex majore spissitudine admodum adaucto, ejicere properarent.

2do, Plurimum fluidorum in ventriculo ac intestinis, tali stimulo adhibito, secernatur

* Ess. Med. and Exper. vol. 2.

tur et effundatur neceſſe; quocirca bilis, quantumvis antea tenax, adeo dilueretur, ut color naturalis ei rurſum rediret.

3tio, Amarities antehac neceſſario nacta tanta eſſet, quanta bilem procul dubio detegeret; quod tamen non fit.

4to, Denique, ſi quod ejicitur nil aliud ac bilis ſit, unde venit magna iſtius copia quam Percival ipſi vidiſſe aliquoties contigit? Quinetiam, diuturnitas qua opus eſt bili ſic mutandae, huc iterum referenda.

E contra, in duobus prioribus hujus medici inſignis exemplis, aegroti haemorrhagiis internis fuiſſe maxime opportuni videntur. Nec vero abſimile, ſymptomata iſtius materiae evacuationem praeceſſiſſe dicta, a ſanguine acrido vel putrido in primis viis pependiſſe. Huic nil adverſantur nulli grumi viſi.

Signa febrilia infantium piceis dejectionibus levata idem commemoravit; aſt exempla hujuſmodi auctoris ſententiam nequaquam probant. Ineunte enim aetate, bilis dilutiſſima, unde igitur, talem ſpiſſitudinem

dinem adipiſcatur, qualis rariſſime etiam in adultis obſervatur, conjicere nequeo.

Si ad effectus dejectionum picearum, in exemplis jam allatis, ut et in aliis tribus aſthmatis acuti animos advertamus, haemorrhagiam fuiſſe cauſam veriſimillimum videbitur.

Haec argumenta, me judice, non modo probare valent bilem non fuiſſe in exemplis ſupra poſitis ejectam, ſed nunquam poſſe nigram ejici.

De materia nigra in febribus *bilioſis*, *putridis* male nominatis, aliquando ejecta, idem haud cunctanter affirmo; quam opinionem, petechiae et haemorrhagiae, ejus evacuationis in febre flava Indiae Occidentalis comites, haud mediocriter firmant *.

Poſt tam multa jam dicta, ſi cui res adhuc dubia videatur, ad experimenta clinica ill. Home adeat.

Ut rem igitur ad finem demum perducam, cauſa proxima melaenae eſt, ſanguis in

* Diſſ. Inaug. Sam. Curtin.

in vaſis ventriculi vel inteſtinorum congeſtus, qui diſtentione, ea vaſa in actionem nimiam ſtimulat concitatque. In illorum extrema ſanguis vi majore adactus, ea aperit anaſtamoſi, vel rumpit. Syſtema totum interea, uti ex ſignis pyrexiae ſcire licet, conſentit.

CAUSÆ REMOTÆ.

Huic morbo opportunitas in ſtatu canalis alimentarii debili ac pleno conſtare videtur.

Mulieres ei ſunt opportuniſſimae, partim ex majore corporis imbecillitate, partim ex debitae exercitationis defectu qui plethoram gignit. Mos vivendi ſedentarius quoque, circuitum ſanguinis per exteriora ſegniorem reddendo, majorem copiam per interiora tranſire cogit. Huc porro addenda, frequens menſtruorum, cui evacuationi

assuefactum, a graviditate aliisque caussis oriunda, suppressio, quae plethoram insuper adauget. Attamen haec suppressio saepius fit causa excitans modo mox explicando.

Melancholici maxime omnium melaenae sunt objecti. Iis enim motus sanguinis perquam segnis; congestiones in abdominis visceribus saepissime occurrunt, more ignavo et desidioso plerumque degitur: Hinc, potissimum si, ut haud raro accidit, cibus nimius vel luxus omnigenus delectet, debilitas intestinorum et plethora systematis simul aderunt.

Causae atoniam et congestiones stomacho intestinisque afferentes adeo sunt multae, adeoque patent, ut eas omnes enumerare et difficile, et supervacaneum foret.

Quae mutatio in systemate, annum circiter trigesimum quintum, venis plethoram afferat, ea sese primum in vena portarum haud dubie ostendet; ibi enim sanguis, et, ob externae pressurae, et ob valvularum defectum lentius movebitur. Ecce igitur,

aetate

aetate provectioribus, hujus haemorrhagiae una origo.

Melaenam juniores invadentem ad quendam topicum affectum plerumque referre possumus.

Plurima inveniuntur exempla ubi schirrus jecinoris lienisve, illius, reditum sanguinis per venas impediendo, hujus, plus aequo in arterias ventriculi impellendo, causa melaenae extiterit.

Quin et sanguis, a visceribus rediens, situ ipso corporis, forsan aliquatenus prohibetur. Itaque melaena observata non modo in iis diu sedentibus, sed in his quoque quorum corpora prona diuturne deflectuntur.

Ex causis supra traditis, seorsum vel simul operantibus, insolita sanguinis congestio efficitur in vasis canalis alimentarii, actio eorum multimodis augetur, et ipsa facile disrumpuntur.

Sint exempla impetus electrici, per regionem ventriculi parum caute transmissi *, acria

* Percival's Essays, vol. 2. p. 183.

acria medicamenta ingesta; cuncta quae sanguinis impetum, uti nimii caloris, immodicae exercitationis, pathematumque excitantium, stimulus, adaugent; subitae inter saliendum vel equitandum succussiones; magni totius corporis nisus, violensve partis cujusdam, uti stomachi in vomendo, actio.

Addatur frigus superficiei externae adhibitum, quippe quod, sanguinem introrsum propellando, eosdem edat effectus.

Nec hic loci praetermittenda menstruorum suppressio, quae melaenam saepe subito affert. Professori nostro celeberrimo videtur, nullum tale aequilibrium inter arterias caeliacam et hypogastricam existere posse, quale reddat rationem hujus rei; eam igitur nervoso consensui stomachum inter ac uterum, cujus tam multa indicia extant, tribuit *.

PROG-

* Culleni Praelect.

PROGNOSIS.

Inter auctores conveniſſe videtur, melaenam ſexui foemineo quam maſculo minus eſſe exitioſam. Nec hoc a vero alienum. Quoties enim a menſtruis ſuppreſſis oriatur, omnibus notum; immo memoriae proditur, hanc, vel aliam haemorrhagiam, in vicem eorum per plures annos ſtatutis periodis ſucceſſiſſe, et procul a ſanitate imminuenda, mulieribus fuiſſe ſalutiferam.

Prognoſis aeque fauſta de morbo, cum idiopathicus eſt, a cel. Home prolata fuit. Cum autem a jecinore aut liene induratis vel ampliatis oritur, curatio abſoluta vix ſperanda, et peſſima ſunt praeſagienda, cum prioribus morbis ſeniove confectos aggreditur.

Ægrotum in morbum facile relapſurum valde timendum. Doctor Chalmers affirmat,

mat, fere omnes, quos ſibi vidiſſe contigit, poſt intervalla, nunc diuturniora, nunc breviora, fuiſſe relapſos *. Hoc forſan ex obſtructionibus viſcerum, iſtis in regionibus frequentibus, quod et Chalmers ipſe notat, pendere poteſt.

Affirmationem Chalmerii Simpſon quoque roborat; ita enim inquit:—" Ex quacunque corporis fatigatione, vel morbi " aſperioris, *qualis eſt renum calculus*, acceſ- " ſione, vel in foeminis graviditate, vel " etiam cibi potioniſve actuoſioris aſſump- " tione, eadem ſemper recurſabant ſigna. " Adeo ut quos ſemel pervaſiſſet hoc mor- " bi genus, deinceps miſeri fierent et iner- " tes; geniumque defraudantes ſuum, ſic- " ca et enecta vita contenti viverunt †."

PROPHY-

* Diſeaſes of S. Carolina, vol. 2.

† Diſſ. de Re Med. p. 153.

PROPHYLAXIS.

Quum morbus hic periculoſus aliquando gradatim accedat, eſt ubi ei, protinus ſcilicet adorturo, occurri poteſt.

Ubicunque igitur ſigna congeſtionis ſemet oſtendant, etiamſi ex libramine ſanguinis circumeuntis, ob affectum topicum quodammodo turbato, oriri poſſunt; plethora ſyſtematis, quippe quae tales inaequalitates neceſſario ſit auctura, omnimodis eſt tollenda *. Cibi igitur quantitas imminuatur, vel minus nutriente utatur. Sanguinis detractio, cum ad plethoram procliviores reddat, omni tempore minime conveniet; ſi ſigna tamen talia ſint, qualia impetum morbi imminere portendunt, ſanguinis plus minuſve, prout res exigat, detrahere, haud dubie licebit.

Si

* Cullen's Firſt Lines, Par. DCCXLV.

Si ſymptomata topicae congeſtionis à menſtruis ſuppreſſis, ſchirrove cujuſvis viſceris, plane ſint orta, ad remedia utrique origini accommodata eſt decurrendum. Ut menſtrua iterum fluant, quaedam utero ipſi adhibere oportebit; hujuſmodi ſunt ſemicupium tepidum, impetuſque electrici per uteri regionem tranſmiſſi. Quae tamen, menſtruis reducendis apta, totum ſyſtema ſtimulando, agunt, ea, haud ſecus ac alias morbi hujus cauſas remotas, ſedulo eſt cavendum.

Vis mercurii ſtimulatrix, aliquatenus ſed non prorſus, ejus uſum ad ſchirrum, hoc in exemplo, ſolvendum, prohibet. Nos autem certiores facit il. Home, cremorem tartari admodum dilutum, ad drachmas quatuor vel ſex quotidie adhibitum, remedium eſſe hic perquam efficax.

Plethora, ſeu generali, ſeu topica ſic ſublata, ne quid poſtea iiſdem in vaſis congeratur, tonicorum, quorum praecipua cortex Peruvianus et chalybeata ſunt, uſu curare decebit. Ad circuitum per totum corporis

aequabilem

aequabilem ſervandum frequens, ſed modica exercitatio adhibeatur.

METHODUS MEDENDI.

Ubi haemorrhagia haec adſit, conſilia medendi tria ſunt: Nempe,

1*mo*, Actionem nimiam omnigenam compeſcere;

2*do*, Os vaſis ſanguinem profundentis occludere; et,

3*tio*, Certis ſymptomatibus occurrere vel ire obviam.

Primo conſiliorum reſpondet venaeſectio. Si haemorrhagia, ultro jam orta, ſigna congeſtionis minime ſuſtulerit, ſi ſpaſmum inflammatorium dolor manens, pulſuſque durus adhuc adeſſe teſtantur, nil dubium quin ea ſit aptiſſima. Ubicunque etiam habitus ſit plenus, vel aegrotans aetate floreat, ea uſum omnium adſtringentium praecedere debet.

Regimen antiphlogiſticum ſedulo adhibeatur, nimiumque caloris ſummopere evitetur. Situs recumbens quoque, quippe facilem ſanguini per venas a parte affecta reditum praebens, omnino neceſſarius.

Poſt ſanguinem libere venae detractum, ſi nihilo ſecius ſpaſmus inflammatorius, vaſa unde ſanguis ſponte fluat, infeſtet, ad epiſpaſtica confugere fas erit.

Una cum epiſpaſticis, ſpaſmo melius ſolvendo, ſanguinique ab internis ad vaſa exteriora avocando, tepida inferiorum fomenta proderunt.

Ut ſanguis ſegnius moveretur, ligamenta extremis fuere injecta. Sed, utrum effectus ſive magnos, ſive diuturnos edant, adhuc dubium ; compertum autem habemus, ea plurimum moleſtiae, immo doloris, ſecum afferre.

Refrigerantia, praeſertim acida, ac nitrum, admodum laudantur *. Illa equidem omnibus votis reſpondent ; at hoc, quippe quod

* Hoffman.

quod vomitum ſaepiſſime ciet, rarius exhiberi poteſt.

Secundo conſilio accommodantur adſtringentia. Eorum omnium acidum vitrioli longe praeſtantiſſimum, quia et ſedat et adſtringit. Caeteris adſtringentibus, ob vim laxantem et antiſepticam, quoque praeſtat. Hujus copiam ſat magnam, ſine ullis torminibus efficiendis, praecipere poſſumus, ſi modo gummi Arabici ſolutioni immiſceatur *.

Si potentioribus adſtringentibus opus ſit, ex vegetabilibus, gummi Kino, et terra Japonica, optima ſunt; e foſſilibus autem alumen.

Aquam quam maxime frigidam ſummo cum commodo nonnulli praeceperunt.

Frigus externe adhibitum, quippe ſanguinis impetum interiora verſus majorem faciens, adhuc dubium. Si ſtomachus ſit haemorrhagiae ſedes, ipſi ori vaſis rupti medicamenta adhiberi poſſunt; ſin autem

ex

* Clinical Experiments.

ex inteſtinis profluat ſanguis, et ſi celerrime adſtringentibus ſit opus, tunc forſan frigus experiri fas erit.

Quod ad *tertium conſilium;* ſigna a ſanguine in primis viis putrido oriunda, occurrenda, vel, ſi id fieri nequit, auferenda ſunt. Stimulus ſanguinis putridi, nec non ſcybalorum, lento inteſtinorum motu formatorum, acres ſpaſticas inteſtinorum contractiones, graviaque tormina, efficient.

Quantumcunque tamen ſanguinis hujus evacuatio, nempe, ut haec ſigna gravia prohibeantur, expetenda eſt, eam certe emeticis nunquam moliri oportebit. Atonia enim ſtomachi effectus modicae admodum doſis incertos reddit; et ubi a Doctore Home periculum factum, nigrae dejectiones numero, pulſus autem celeritate, augebantur. Praeterea, nonne vomitio periculum rumpendi reliquis vaſis minitatur? vomitus ideo nunquam ciendus. Laxantia lenia et antiſeptica, qualia ſunt ol. ricini, inf. tamarindorum, vel cremor tartari, omnia commoda ſine periculis emeticorum praebent.

Scybala

Scybala ejicere ſpaſmoſque levare, enemata mitia quoque adjuvabunt.

Imbecillitati et ad ſyncopen proclivitati cavendae, modica cardiaca optime convenient.

Sanguinis fluxu his ſimilibuſque remediis repreſſo, contra ejuſdem recurſum, juxta praecepta in prophylaxi tradita, cavere decebit.

F I N I S.